

מבין משאבים 2311, י' באלול תשפ"ד, 13 בספטמבר 2024

סופי ברקן ז"ל

ז' אב תשפ"ד-י"ב שבט תש"ט

11/2/1949-3/8/2024

יהי לזכר ברקן

הצילון מוקדם לזכרה של חברתנו היקרה

סופי ברקן ז"ל

מה הצילון :

אמא יקרה ואהובה שלנו / המשפחה

סופיה, סופי, סופי / גלי ברקן

דודה סופיה אהובה שלנו / נורית, אחיינית של סופיה

סופי אהובה שלי / רותם כהן

סופי / מיכל אמלצ' (אבריאלי)

להניח מילים טובות / שניקה שקד

לקח לי חיים שלמים להבין

שמכל מה שאעשה,

העבודה הכי חשובה שתהיה לי

היא להניח מילים טובות בתוכי,

על ליבם של אחרים

בליבו של העולם,

בין הרווחים של הכאב

ובין הסדקים של הקושי,

להניח מילים טובות

ולתבל אותן בכוונה ואמת

שיוכלו לתת חיים איפה שבדיוק הסתיימו להם,

שיוכלו להביא שקט איפה שסערה מתחוללת,

לקח לי חיים שלמים להבין,

שהמילים שאניח בתוכי

יהיו הנכסים הכי חשובים בחיי,

ושמכל הבגדים שאמדוד

האמת תהיה הכסות שהכי תחמיא לי.

אמא יקרה ואהובה שלנו.

אמא קטנה גדולה שלנו, קטנה פיזית אבל גדולה מהחיים באהבה ובנתינה.

איזה זכות וכיף להיות הבנים שלך. זכינו באמא מלאת שמחת חיים, צעירה ברוחה, זורמת, מצחיקה ומקלילה.

אהבת את החיים עם אהבת אדם אמיתית לקרוב ולרחוק. אהבת מאוד אומנות ויצירה וכמובן לרקוד ולשמוח, תמיד מחייכת, מלאה באנרגיה חיובית ומפיצה אור לכל הסובבים.

כשהייתי בן 5 ועד גיל 11 חיינו לבד בהדר יוסף ואני זוכר שעבדת בחריצות בשתי עבודות ועד שעה מאוחרת בכדי לפרנס את שנינו, את היית בשבילי ואני בשבילך. בהמשך עברנו לערד ושם ביחד עם סבא ג'קו הקמתם משפחה עם הרבה אהבה ודאגה עם האחים היקרים שלי דורון, יואב וגיא, אני זוכר שביום החתונה שלחת אותי לבית הספר ואמרת לי להגיד למורה שב-11 אני צריך לצאת מוקדם כי אמא מתחתנת, המורה אמרה שהתירוץ לא אמין, לאחר שכנועים הגעתי ברגע האחרון לחופה.

כשסיימתי את התיכון עברנו לקיבוץ משאבי שדה.

עטפת את כולנו בחום, אהבה ודאגה והיית לנו לחברה הכי טובה, מתעניינת, קשובה ומייעצת בהרבה חכמת חיים, הומור וחשיבה חיובית.

בשנה וחצי האחרונות נלחמת כמו לביאה מול המחלה הקשה, מטיפול אחד לשני, בלי לאבד תקווה, תמיד מחייכת ומתעניינת בכל אחד מבני המשפחה. יחד איתך ומלווה אותך בתהליך, סבא שלא עזב אותך לרגע ותמיד היה שם עבורך.

למרות הקושי בהתמודדות, אתמול בערב, לצערנו הרב, הגעת לסוף דרכך, במותך בדיוק כפי שחיית מוקפת באנשים אהובים ומשפחה.

מבטיח לך אמא יקרה ואהובה שנמשיך בכל הכוח קדימה לחיות ולהנות מהחיים כפי שהיית רוצה, ואני מבטיח לך שנה האהבה שלך לעולם לא יכבה, הוא נמצא בכל אחד מאיתנו לעד. נוחי על משכבך בשלום אמא אהובה. אוהבים ומוקירים סבא ג'קו ניצן, דורון, יואב וגיא, גלי, קמילה, תמי, רעיה וכל הנכדים

סופיה, סופי, סוף

סופיה, סופי, סוף – ככה קראתי לך כל החיים – סוף. אבל בשבילי את היית ההתחלה – התחלת החיים שלי.

הכרתי אותך כשהייתי בקושי בת 16.

אימצת אותי כמו שמאמצים גור חתולים קטן, נטוש ברחוב, בגשם.

הרעפת עליי חום ואהבה ומילים, שעד אז לא ידעתי שקיימות: "כפרה עלייך עסל" (בעצם זה היה עאמר). את יודעת מה זה? את מתוקה כמו דבש.

ואז, בגיל 16, לא דמיינתי שתוך כמה שנים בודדות נחלוק את אותו שם משפחה, ושעביר חיים שלמים לצידך.

וחרשנו את רחובות תל-אביב, וצחקנו מכל שטות, ועשית לי כל חיקוי אפשרי. והיית איתי כשעשיתי בדיקת הריון ראשונה, וכשהנקתי פעם ראשונה, וזוכרת שעשינו לו את האמבטיה הראשונה?

לימדת אותי לעטוף את הגוף הקטן שלו בחיתול בד, כדי שלא ייבהל מהמים, וילמד לאהוב אמבטיות. ולימדת אותי איך להוסיף טחינה בפירות, וסלרי במרק, ולקצוץ קטן את הירקות הירוקים, כך שלא ירגיש שדחפנו לו מלא ברזל. הסברת לי שזה מחזק לו את העצמות, ככה הוא יגדל ויהיה גבוה, ובלי עין הרע – זה עבד.

ומילד לילד הלב שלך הלך וגדל, ורקדנו איתם בסלון, ולימדת אותם שטויות, והסעת אותך לכל מקום ולכל חנות שביקשת, ולכל תחנת לוטו וקניית לך את הסיגריות שביקשת, אפילו שחפרתי לך כל הדרך שאין לך אופי, שאת חייבת להפסיק לעשן, ושאת לא מתחשבת בילדים שכל-כך אוהבים אותך.

ולפעמים האהבה שלך היתה כל-כך חמה ושורפת, והייתי צריכה לקחת צעד אחורה, אבל תמיד חזרתי.

והיית אצלנו בבית כל כך הרבה, גם כשהבית כבר היה מלא בילדים, תמיד מצאנו מיטה לפתוח לך, והילדים רבו ליד מי תשני.

אז שתדעי – תמיד יהיה לנו בשבילך חדר בבית, ובעיקר חדר בלב.

עברת מסע חיים לא קל, ועכשיו הנשמה הסוערת וחסרת המנוח שלך מצאה את השקט, והגוף כבר לא סובל.

אז כפרה עלייך – נוחי על משכבך בשלום... אנחנו נתגעגע ונאהב אותך לנצח!

גלי ברקן (אשתו של ניצן)

דודה סופיה אהובה שלי

תודה על כל מה שהבאת איתך באישיותך המיוחדת כל כך למשפחה שלנו, לכל אחד ואחד מאיתנו.

תודה שלימדת אותנו את ערכו הרב של ההומור, תודה שלימדת אותנו שאפשר פשוט לצחוק גם כשהכל כל כך קשה, היכולת לפרוט את החיים והמסע שעברת לתמונות שלקוחות מקומדיה נדירה, תודה שצחקת איתנו, שהצחקת אותנו בלי סוף. תודה שהיית שם לייעץ לנו, לספר לנו, לשתף ולהתעניין במה שעובר עלינו. תודה שזכינו להנות בחברתך, להתפעל מהיצירות המופלאות שלך, לרקוד ביחד, לשיר בקול ולדבר על הכל.

תודה שלימדת אותנו שאפשר לחיות עם החולשות של עצמנו ולהתקדם הלאה, שאפשר לכעוס אבל צריך לדעת להתפייס ועוד דברים חשובים על משפחה ואהבה. אנחנו אוהבים אותך סופיה ומצדיעים לך על מסע חיים לא פשוט מתחילתו ועד סופו ועל התבונה והכוחות שבזכותם ידעת לשרוד, לחייך ולהאוב.

תהיה מנוחתך בגן עדן ♥

נורית (אחיינית של סופיה)

סופי אהובה שלי

סופי האישה והאגדה
סופי עם הסיגריה הניצחית..
מציעה מחלון הקלנועית.. מציעה טרמפ לבית.. ובחמש הדקות שלנו יחד, מתעדכנות אחת על מצבה של השנייה.. תמיד עם קריצה, חיוך ועצה טובה לדרך...
חברות של שנים.
חברות של שתי נשים שיודעות דבר או שניים על החיים.. הכל בפתחות ובהומור ששייך רק לשתינו..
קולטות אחת את השנייה במבט, מחייכות, קורצות וממשיכות הלאה..
כל כך אהבנו לרקוד ולשיר יחד..
היית תופסת אותי ביד אחת, ביד השנייה הסיגריה.. והיית מסובבת אותי בריקוד.. עד ששכחנו את כל צרות העולם..
תחסרי לי סופי.
תחסרי לי בשבילי הקיבוץ, באירועים, ובכל ריקוד שאולי עוד ארקוד.
תנוחי אהובה.
ותשמרי עלינו.
אוהבת אותך, רותם כהן

סוף 3.8.24

סופי אהובה, מדמיינת שאנחנו יושבות שוב במרפסת שמאחורי הבית שלך (כמו בשבוע שעבר) כולם כמעט ישנים בשעת לילה מאוחרת שכזו, אבל את ערה מאוד ובפעם הראשונה את אומרת: "אני כל כך אוהבת את השעות האלו, הלילה כל כך מיוחד" (במקום: "אני לא מצליחה להרדם"). והפעם את מתארת איזה כיף לנסוק אל השמים קרוב קרוב לאלוהים, וידיך כמו להבות אש עטורות לק אדום מלוות את המילים בתנועות שרוקדות מעלה מעלה (כמה אהבת לרקוד את ריקוד החיים).

ואת משאירה כאן את גופך עמוס לעייפה כאב ותרופות. גופך שידע פחד וסבל עוד לפני שהיו לו שפה ומילים. כשהתחושות והרגשות הציפו אימה את הגוף הפעוט מבלי שיכל לקרוא להם בשמות, להבין לשתף. אלה נרשמו בבשרו כאותות חתומים וצרובים לנצח. וכך תמיד באינסטינקטים של ילדה שורדת שלמדה לחיות מחדש, עניך קרואות קודם כל החוצה קולטות הכל, כל ניד. מוכנה עם הפה 'הגדולי' שלך כנשק החכם והמדויק ביותר, 'חיים ומות ביד הלשון'. המילים, בהן הענוגה בנשים תהפוך את הפרא שבנמרים לחתלתול. וכך תמיד (ולא משנה אם את גמורה מטיפולי הכימו ומרוסקת מכאבים) את קודם כל רואה החוצה ורואה היטב ומוצאת מילה להמתיק, שמה לב לפרטים הקטנים היפים בהם מסתתר האלוהים.

והנה את עפה לך מלאה באורך המיוחד במינו. אישה שמכל החוכמות המרובות קיבלה גאונות באינטליגנציית הרגש. להבחין ולראות את מה שמתחת לנגלה על פני השטח. לקלוט ולשמוע את מה שבין השורות שמעבר למדובר. להבין מצבים בשברירי שניות ולפעול באומץ, נאמנה לאמת שלך. ובאותה מידה תמיד היית ערה היטב לחולשותיך, שכמו בתמונת נגיב לוכדות אותך אל הפחדים, הכאבים, אל העיוורון והתעתועים.

תמיד אזכור את החכמה הנדירה שלך שחייבת לשאוף סיגריה דקיקה כדי להרגיש במציאות. את האישה אוהבת הילדים המבינה כל כך לליבם, המוצאת איך לטעת בהם, בכל מילה, טעם להאמין בעצמם ולכבד את הסובבים אותם. את הקשר המיוחד שמעבר לאור וחושך עם הורידך, אחיותיך ואחיך. עם ג'קו שהיה שם בשבילך עד הסוף. ואת אהבתך העצומה למשפחה, לבנים לנכדים. אהבה גדולה לבני האדם ולעולם. ובלילות אזכור כמה מיוחדות השעות הללו כשאנחנו מרגישים את היחד ופחד המות חולף ועוזב אותנו.

וגם, פעמיים בחייך הצילה אותך התנועה הקיבוצית. לפני יותר משנה, כשהמחלה הארורה נתנה אותותיה, פנטזת שניסע יחד לקיבוץ מצר ונאסוף את כל הקהילה מזקן ועד צעיר ותשבי שם ותספרי לכולם את סיפור ההצלה המופלא של הילדה סופיה. שידעו שהמסירות

האדירה החמלה והאהבה אינם נשכחים לעולם. איך נטעו בך חברי מצר אט אט אמונה בעצמך ובאדם. רציתי שנצלם את הכול בוידאו, עדות מרטיטת לב לכוחו של השבט הקיבוצי. המסע הזה מעולם לא יצא אל הפועל, אבל אני משוכנעת שאילו יכולת היום היית רוצה לכנס את משפחת משאבי-שדה במועדון או על הדשא, ולומר שמות של אנשים שנתנו כל כך הרבה בסבלנות, בהתמסרות באכפתיות שלא מתקחה, בעדינות רבה. אנשים שהם כמו אילים המראים לעדר כולו את הדרך אל מעין מים טובים ועשב ירוק. תודה שאין מילים להכילה על הליווי בשנות חולי ארוכות וקשות.
מיכל אמזלג (אבריאל)

לכל העוסקים בדבר,

לקהילה שסייעה לנו ברגעים הקשים,

לבעלי התפקידים שליוו לאורך השנים

ולאלו שהיו איתנו בימים האחרונים,

לחברים שהרעיפו עלינו אהבה ותמיכה

תודה רבה

משפחת ברקן

בית משאבי שדה משתתף בצערם

של גיקו, גיא וכל בני משפחת ברקן

עם פטירתה של חברתנו היקרה

סופי ברקן ז"ל